

מכתבים

"הוא באמת חסר!"

הופתעתי לראות בעיתוני הערב מודעת בחירות (כבר!) מטעם סיעת אותרי הי שבועון העולם הזה. ועל מה הופתעתי? כי מעל דפי השבועון טרם הכרזתם בצורה חדש-שמעית שאתם, "רצים" לבחירות שתחתיימנה בעוד כשנה. מדוע שלא תבקשו, בכתבה או מאמר בשבועון לקבל את דעת קוראיכם לקראת צעד חשוב זה? אחרי ככלות הכול, קוראי העולם הזה הם שהכניסו את אורי אבנרי לכנסת בשתי קדנציות. האם קוראי השבועון צריכים לקרוא על החלטה חשובה מעין זה במודעה בעיתון? הידיעה או המודעה הראשונה היתה חייבת, לדעתי, להופיע בעיתון שלנו.

לגופו של עניין: אני אישית וכך גם רבים מחברי, שמחנו מאוד על ההחלטה, כי אכן, כי כן: אורי אבנרי באמת חסר בכנסת כאוויר לגשימה. מאז נדחקו רגליו של אבנרי מהכנסת הפכה הכנסת לשממה אינטלקטואלית מחרידה. כפי שלא היתה מעודת. הכנסת דחוטה עכשיו בחסמבות רודפי פירסומת אישית, ובאנשי-חצר צריי-אופק. אין גם כישרון פרלמנטרי אחד שיכול לזקוף את קומתו בגאווה ולהכריז: עשיתי משהו למען האומה! למען האזרח הקטן!

יש למלא את החסר ולהחזיר את הפרלמנט מספר אחד של המדינה, אורי אבנרי, לכנסת. או, באופן אוטומטי, יש תדלו גם ח"כים אחרים לפעול כפי יכולתם.

ררור צור, ירושלים

אישה השנה

לקראת ראש-השנה הבא עלינו לטובה, אני רוצה לנצל את ההזדמנות כדי להיות הראשון שציע לכם את המועמד לתואר אישה-השנה תשל"ו. הייתי מציע לבחור בחיים הרצוג, שגריר ישראל באו"ם, כי אישה-השנה, בשל עמידתו הגאה במאבקים הקשים שהיו לישראל בזירה הבינלאומית.

זאב ברקת, תל-אביב

...אם אתם עוד קונים הצעות לאישה השנה מקוראיכם, המועמד שלי הוא שר-האוצר יהושע רבינוביץ, שהוא הפלא הי כלכלי הגדול ביותר בתולדות המדינה. הוא ההוכחה הניצחת לכך שגם בלי שרי-אוצר תוכל המדינה להמשיך להתקיים. שהרי מה ההבדל אם אין שרי-אוצר או אם יש רבינוביץ?

מאיר זלינגר, גבעתיים

לפני שלוש שנים בחרתם את אריק שרון כאישה-השנה, בתור מי שעומד לחולל תמורה פוליטית במדינה. השנה עליכם לבחור בפרופסור יגאל ירין כאישה-השנה, שכן הופעתו בזירה הפוליטית הפנימית שלנו עשויה לחולל תמורות בכל המיבנה הפוליטי של המדינה.

קדמן שוררין, ירושלים

השפעה בניו-יורק

אינני יודע עד כמה גדולה השפעתכם בישראל, אך בניו-יורק, אתם חוקים כנראה מאוד: עשרים וארבע שעות אחרי שבגיליון העולם הזה (2030) הגיע העירה, שינתה תחנת-השידור הישראלית כאן ישראל את נוסח המודעה של משה גוטמן אשר הציע לרכוש "לירות ישראליות בכל כמות ש- היא".

הנוסח החדש של המודעה המשודרת הוא: "אם יש ברשותכם מטבע ישראלי, בכמות המותרת על פי החוק..." ההודעה החדשה אינה מפרטת על פי איזה "חוק" רוכש משה גוטמן את הלירות הישראליות, אך ייתכן שגם זה יתברר אחרי שתפרסמו את מיכתבי זה.

אליהו איתן, ניו-יורק

הקאריקטורות מוסיפות חיים

הקאריקטורות שנספחו למדור המיכתבים, הן דבר במקומו — הן מוסיפות לו חיים וצדות את העין.

בעריכת המדור, כדאי להיזהר מ"כותבי מיכתבים מיקצועניים", המפנים אותו הי מיכתב לאחד העיתונים הקיימים יחד עם העולם הזה.

יצחק שביב, נתניה

הרחב עם פירסומם מעל עמודי העולם הזה.

בכל פעם שמתפרסם סיפור עתונאי מעין זה, עליו אומרים: "את זה יכול רק העולם הזה לפרסם", אנו חשים שוב שיש כיסוי מלא לסיסמה המופיעה בצד סמל האריה השואג שבעמוד זה.

רא רק אריות שואגים. יש גם כלבים שיודעים לשאוג.

את סמל הכלב-השואג, כפארודיה על סמל האריה-השואג של העולם הזה (ראה ציור) מצאנו בין דפי הירחון הכלב, ביט-אין איגוד מטפחי הכלב-הגזעי בישראל, שגיליונו האחרון הופיע בתחפרשת העולם הזה, תחת השם הכלב הזה.

שער הקדמי של הירחון, הוקדש כצפוי לנושא פוליטי. כותרת הענק שלו, המתח-ארת כסופס, שואלת: האם מנוצלים כלבי-הגישוש למטרות פוליטיות? ואילו השער האחרון של הירחון עוסק בנושא קליל. מופיעה בו תמונת כלב בפיה נוכרית נשית והכותרת שמתחתיו שואלת: האם חדרה אופנת הקוקטיילים לעולם הכלבי?

גם שני עמודים נוספים של הירחון מוגשים לקוראיו תוך חיקוי מדורי-רי סיגנונו של העולם הזה. כך, למשל,

"הכלב", ירחון החרשות הישראלי. המערכת והמינהלה: רמת גן, רחוב

סמו, "הכלב הזה" גם כלבים שואגים

פירסומם בחוגים צרים, הפכו לנחלת הציבור במדור כלבים, בין-דמותו של מדור אנ-שים, אפשר למצוא סיפורים כדוגמת הי סיפור הבא:

הרופא ההוליוודי הנודע, ד"ר דרי מיהר, הכריז על עצמו כפסיכיאטר ל-כלבים, "מישהו חייב", אומר ד"ר מילר, "לטפל גם בפצעייהם הגפשיים של הכלבים". שלושת התחומים העיקריים בהם מתמחה הרופא המקורי הם: קינאה, הרגלי אכילה וחייה-המין של הכלבים.

במדור קורא יקר של הכלב הזה, מסביר העורך הפרוש של הכלב, יורם ברנע, את פשר התחפרשת שלבש עיתונו: "גיל-יין מיוחד זה מוגש לך במתכונת מיוחדת — כחיקוי, נאמן ככל האפשר, לשבועון העולם הזה. בחרתי בדרך זאת, כדי לשוות לירחון אופי הגיגי וכדי להדגיש את הקשר ההולך ומתהדק בין הולכי על ארבע והולכי על שתיים."

הגיליון המיוחד נועד לצאת לכבוד חג הפורים. הפיתגם אומנם אומר ש,לא כל יום פורים", אולם הגיליון הפורימי של הכלב הזה הופיע רק לאחרונה. זה אולי מפני שבגיליון השנים אצל כלבים אינו כמניינם אצל בני אדם. שנה בחיי-אדם היא שבע שנים בחיי כלב, אומרים לי כלבנים. כך שלא נשאר לנו אלא לאחל לכלבי ישראל: פורים שמח!

"העולם הזה", שבועון החרשות הישראלי. המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, מלפון 03-243386. תא-דואר 136. מען מברקי: "עולמפרם". מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב בני-אביגדור. הפצה: "גד" בע"מ. גלופות: "צינקוגרפיה כפפ" בע"מ. העורך הראשי: אורי אבנרי. המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

קיא יקר.

אחת מאמות-המידה לבחינת חיון ניותו של העולם הזה, היא מידת הבל-עדיות של הכתבות והידיעות העתונאיות המתפרסמות בו.

ניתן לסווג לשניים את החומר המערכתי הבלעדי המתפרסם מעל עמודי העולם הזה. סוג אחד הם הסקופים — אותם גילויים עתונאיים, שבפירסומם מצליח העולם הזה להקדים גם את עתוני-החדשות המופיעים במדינה. המירוץ המתמיד ל-חיפוש אחר סקופים ולפירסומם, לפני ש-יראו אור בעיתונים אחרים, הוא אחד המאפיינים של עבודת כתבי העולם הזה.

אולם יש גם חומר בלעדי אחר המתפרסם בעולם הזה, אשר למעשה אנהו זוכים בו כמעט מההפקר. זהו אותו חומר עתונאי המוערך על-ידי אלה המכירים אותו ובקיאם בו בהערכה המחמיאה: "את זה אפשר לפרסם רק בעולם הזה".

אלה הם בדרך כלל ידיעות וסיפורים עתונאיים שאין להעולם הזה זכות בכורה בחשיפתם. להיפך, הם ידיעות לציבור גדול של אנשים, משמשים נושא לשיחות ו-דיונים בחוגים רחבים, עוברים מפה לאוזן במיפגשים עתונאיים ובמערכות העיתונים, הם לא זוכים להגיע לפירסום בעיתונים אחרים משום שהם שייכים לתחומים שהם בבחינת טאבו וקשרי-שלישיקה אופף אותם.

השער הקדמי של "הכלב הזה" כל יום פורים

למרות הפתיחות שהתגלתה בעיתונות הישראלית מאז מילחמת יום-הכיפורים, בהשוואה למה שהיה מקובל בה קודם לכן, עדיין נשאר ספקטרום רחב של נושאים שהם מחוץ-לתחום מסיבות שונות.